

Жалба, подадена на 20 август 2013 г. — Petropars Iran и др./Съвет

(Дело T-433/13)

(2013/C 313/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Petropars Iran Co. (Kish Island, Иран); Petropars Oilfields Services Co. (Kish Island); Petropars Aria Kish Operation and Management Co. (Техеран, Иран); и Petropars Resources Engineering Kish Co. (Техеран) (представители: S. Zaiwalla, solicitor, P. Reddy, solicitor, R. Blakeley, barrister, и Z. Burbeza, solicitor)

Ответник: Съвет на Европейския съюз**Искания на жалбоподателите**

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени вписвания 1—4 от приложение II.I.V. към Решение 2013/270⁽¹⁾ и вписвания 1—4 от приложение II.I.V. към Регламент № 522/2013⁽²⁾; и/или
- да обяви член 20, параграф 1, буква в) от Решение 2010/413⁽³⁾ и член 23, параграф 2, буква г) от Регламент № 267/2012⁽⁴⁾ за неприложими по отношение на жалбоподателите; и
- да осъди ответника да заплати направените от жалбоподателите съдебни разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателите излагат пет правни основания.

1. С първото правно основание се твърди, че липсва правно основание за посочване на жалбоподателите в Решение 2013/270/ОВППС на Съвета и Регламент за изпълнение (ЕС) № 522/2013 на Съвета, тъй като мотивите за посочване на всеки от жалбоподателите („Дъщерно дружество на посочено образование“) не е сред критериите за включване в списъци в Регламент № 267/2012 на Съвета или Решение 2010/413/ОВППС на Съвета.
2. С второто правно основание се твърди, че посочването на жалбоподателите е незаконосъобразно, доколкото Съветът претендира действие на основание член 23, параграф 2, буква г) от Регламент № 267/2012 или член 20, параграф 1, буква в) от Решение 2010/413, тъй като: (1) материалноправните критерии за посочване съгласно тези актове не са налице в случая на жалбоподателите и/или Съветът е допуснал очевидна грешка в преценката си по отношение на изпълнението на критериите; и (2) Съветът е посочил жалбоподателите въз основа на недостатъчно доказателства, позволяващи да се установи изпълнението на критериите и следователно е допуснал (допълнителна) очевидна грешка в преценката.
3. С третото правно основание се твърди, че доколкото член 23, параграф 2, буква г) от Регламент № 267/2012 и/или член 20, параграф 1, буква в) от Решение 2010/413 допуска посочването на жалбоподателите единствено на основание,

че са дъщерни дружества на посочено образование (като тези образувания на свой ред са дъщерни дружества на посочени образувания, необвинени в извършване на нарушение), същите разпоредби са незаконосъобразни, тъй като противоречат на принципа на пропорционалност и трябва да бъдат обявени за неприложими по отношение на жалбоподателите.

4. С четвъртото правно основание се твърди, че посочването на жалбоподателите при всички положения нарушава техните основни права и свободи по силата на Хартата на основните права или част от правото на Съюза на друго основание, включително правото им на търговия и осъществяване на стопанска дейност и мирно ползване на собствеността и/или нарушава принципа на пропорционалност. Посочването освен това представлява и нарушение на принципа на предпазните мерки и принципите за защита на околната среда и опазване на човешкото здраве и безопасност, тъй като може да причини значителна вреда на здравето и безопасността на обикновените ирански работници и на околната среда.
5. С петото правно основание се твърди, че с приемането на Решение 2013/270/ОВППС на Съвета и Регламент за изпълнение (ЕС) № 522/2013 на Съвета, в частта им, отнасяща се до жалбоподателите, Съветът е нарушил процесуалните изисквания (i) за изпращане на индивидуални уведомления за посочването на жалбоподателите (третия и четвъртия); (ii) за предоставяне на подходящи и достатъчни мотиви (на всички жалбоподатели); и (iii) за зачитане на правата на жалбоподателите на защита и правото на ефективна съдебна защита.

⁽¹⁾ Решение 2013/270/ОВППС на Съвета от 6 юни 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 156, 2013 г., стр. 10).

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 522/2013 на Съвета от 6 юни 2013 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 156, 2013 г., стр. 3).

⁽³⁾ Решение на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, 2010 г., стр. 39).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, 2012 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 26 август 2013 г. — Klaes/СХВП — Klaes Kunststoffe (Klaes)

(Дело T-453/13)

(2013/C 313/59)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Horst Klaes GmbH & Co. KG (Бад Нойенар-Арвайлер, Германия) (представител: адв. B. Dix)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)